

קנני ראשית דרכו, וזו התורה שיש בה טעמים ונקודות ואותיות, וכמה מצוות עשה ולא תעשה, שפלגן תלויות בשם יהו"ה. זהו שכתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי עם י"ה - שלש מאות ששים וחמש, זכר"י עם ו"ה - מאתים ארבעים ושמונה. שלש מאות ששים וחמש משמאל, מיראת הגבורה נתנו, פחד יצחק).

תקון שלישי) תקון שני

בראשית, שם ירא"ת. מה נשאר מאותן אותיות? ש"ב, וסוד הדבר - שב ביראת ה', ואם אין יראתו אין חכמה, כמו שבארנו. אם אין יראתו אין חכמה. משום שיראתו היא אוצר לחכמה, היא הגניזה שלה, היא הטמנה שלה, היא בית המלך.

וזו תקון שלישי כמו זה

בראשית רא"ש פי"ת, וסוד הדבר - בחכמה יבנה בית. ומי שרוצה לראות את המלך, אין לו רשות לראותו אלא בביתו, וסוד הדבר - החכמה לא נודעת אלא בביתו.

כמו זה העמוד האמצעי, שהוא יהו"ה, לא נודע לנביא וחזוה אלא בהיכלו שהוא אדנ"י, וסוד הדבר - וה' בהיכל קדשו, והיא כלולה משבעה היכלות, משבע ארצות, ועליהם אמר דוד אתה ה' לפני יהו"ה בארצות החיים. ועמוד האמצעי הוא כולל שבעה רקיעים, ועליהם אמר דוד השמים שמים ליהו"ה, ואין ידיעה כלל במלך ובמלבושו ובתקונו לכן אדם בעולם עד שיפגס לביתו ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

באתריה, קדמא איהו יהו"ה קנני ראשית דרכו (משלי ח כב), ורא אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה פקודין דעשה ולא תעשה, דכלהו תליין בשם יהו"ה, ה' הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שם"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ת, שם"ה משמאל מרחילו דגבורה אתיהיבו, פחד יצחק).

תקונא תליתאה) תקונא תניינא

בראשית, תמן ירא"ת, מה אשתאר מאינון אתוון, ש"ב, ורזא דמלה שב (דף יחע"ב ביראתהו"ה, נאמלית דחילולית חכמה, פמה דאוקמוה אם אין יראתו אין חכמה, בגין דיראתו היא אוצר לחכמה, איהי גניזתו דילה, איהי טמירו דילה, איהי ביתא דמלכא.

והא תקונא תליתאה בגוונא דא

בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלה בחכמה יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי למחזי למלכא, לית ליה רשו למחזייה אלא בביתיה, ורזא דמלה חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה.

בגוונא דא עמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, לא אשתמודע לנביא וחזוה אלא בהיכליה, דאיהו אדנ"י, ורזא דמלה ויי בהיכל קדשו (חבקוק ב כ), ואיהי כלילא משבעה היכלין, משבעה ארעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טו) אתה ה' לפני יהו"ה בארצות החיים, ועמודא דאמצעיתא איהו כליל שבע רקיעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טו) השמים שמים ליהו"ה, ולית ידיעה כלל במלכא ובמלבושיה ובתקוניה לבר נש בעלמא, עד דיעול לביתיה ולהיכליה, דאיהו ב', ועלה אתמר (ישעיהו נד ז) כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ומי שהוא אדם בדמות העמוד האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והרי פרשה בעלי המשנה, ומי ששומר ברית נקרא איש תמים, ושם בראשית ברי"ת א"ש, ששומר אותו מאש הגיהנם. אבל מי שמתעסק בתורה ושומר אותה נקרא אדם, בדמות של אותו שלמעלה, זהו שכתוב כתפארת אדם לשבת בית. בא ראה, כל מי ששומר את הברית, דמותו רשומה בשכינה וצדיק, ומי שמשדל בתורה, דמותו רשומה בעמוד האמצעי.

תקון רביעי

בראשית, כתוב פתחו לי שערי צדק אבא בם אוֹדָה י"ה. פתחו לי - אלו שני עפעפי העין שהם פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה. הכרובים, אלו שני כרובי העין, פרשי כנפים - עפעפי העין. ועוד, פתחו לי שערי צדק, אלו הם שתי העינים. בזמן שהן מסתפלות בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם איש אל אחיו, ובזמן שאינם מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש עקלתון שם, עליו נאמר פי המות יפריד וגומר.

שרשת צבעי העין הם שלשת האבות, שנאמר בהם אלה ראשי בית אבותם. בת עין שהיא דקיקה קטנה, זו שכינה שמשתפת באבות, ועליה נאמר שמרני פאישון בת עין, והכל בסוד של בראשית, שם ראש"י, שם ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר:

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא, עליה נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית, אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי"ת א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם, בדיוקנא דהוא דלעילא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי, כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים בשכינתא וצדיק, ומאן דאשדל באורייתא, דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא.

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק אבא בם אוֹדָה י"ה, פתחו לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלן תרין כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד פתחו לי שערי צדק אלן אינון תרין עינין, בזמנא דאינון מסתפלין בארץ מישר, אתמר בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו אנון מסתפלין בארץ מישר, הא נחש עקלתון תמן, עליה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד וגומר.

תלת גוויי עינא אנון תלת אבהן, דאתמר בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם, בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון